

2) w § 3:

- a) ust. 1 i 2 skreśla się,
- b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:
 - „3. Pierwsza opłata roczna, z zastrzeżeniem ust. 4—6, wynosi 25-krotność opłaty rocznej określonej bez zastosowania obniżek.
 - 4. Pierwsza opłata roczna za grunt oddany pod budowę domu letniskowego, domu mieszkalno-pensjonatowego, pracowni do prowadzenia działalności twórczej, budynku przeznaczonego na pomieszczenia do prowadzenia działalności handlowej, usługowej i innej działalności z zakresu drobnej wytwórczości oraz garaży, a także za grunt zabudowany takimi budynkami wynosi 60-krotność opłaty rocznej.”
- c) w ust. 6 wyrazy „Ministra Administracji i Gospodarki Przestrzennej” zastępuje się wyrazami „Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa”;

3) w § 4 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Opłata, o której mowa w ust. 1, może być ustalona w formie opłat rocznych.”;

4) w § 5:

- a) w ust. 1 po wyrazach „i c)” dodaje się wyrazy „oraz pkt 2”.
- b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
 - „3. Opłatę roczną za grunty oddane lub oddawane w użytkowanie wieczyste pod budowę:
 - 1) obiektów sakralnych, wraz z budynkami towarzyszącymi,
 - 2) punktów katechetycznych,
 - 3) plebanii w parafiach diecezjalnych i zakonnych,
 - 4) archiwów i muzeów diecezjalnych,

5) seminariów duchownych,

6) domów zakonnych

— obniża się do wysokości 0,3%.”;

5) w § 7:

a) ust. 1 skreśla się,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Pierwsza opłata roczna za grunt oddany w zarząd lub użytkowanie na czas nie oznaczony wynosi 60-krotność, a na czas oznaczony 30-krotność opłaty rocznej.”;

6) w § 9 ust. 1 i 2 skreśla się;

7) po § 11 dodaje się § 11a w brzmieniu:

„§ 11a. Za grunt, którego cena została ustalona w drodze przetargu, opłaty ustala się od tej ceny zgodnie z przepisami rozporządzenia, bez stosowania obniżek.”;

8) § 12 otrzymuje brzmienie:

„§ 12. Za grunty, budynki i urządzenia oddane w zarząd na cele obronności i bezpieczeństwa Państwa, jeżeli zostały nabyte w drodze wywłaszczenia, pobiera się opłatę jednorazową w wysokości równej kosztom wywłaszczenia.”

§ 2. Minister Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa ogłosi w Dzienniku Ustaw jednolity tekst rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 września 1985 r. w sprawie zasad i trybu ustalania opłat z tytułu użytkowania wieczystego, zarządu i użytkowania gruntów, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zachowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Szalajda

271

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 3 października 1988 r.

w sprawie cel na towary przywożone w handlowym obrocie towarowym z zagranicą.

Na podstawie art. 15 ust. 2 pkt 1 i ust. 4 ustawy z dnia 26 marca 1975 r. — Prawo celne (Dz. U. z 1984 r. Nr 57, poz. 290 i z 1987 r. Nr 33, poz. 181) oraz w związku z uchwałą Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z dnia 19 września 1988 r. w sprawie powierzenia Rządowi pełnienia obowiązków (Monitor Polski Nr 26, poz. 228) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się cła na towary przywożone w handlowym obrocie towarowym z zagranicą w wysokości określonej w taryfie stanowiącej załącznik do rozporządzenia oraz w § 3 ust. 4.

§ 2. 1. Podstawę wymiaru cła stanowi wartość celna

towaru, przy czym końcówek sum do 500 zł nie pobiera się, a końcówki ponad 500 zł zaokrągla się do 1000 zł.

2. Wartość celną towaru w rozumieniu rozporządzenia stanowi cena osiągalna za towar przy sprzedaży dokonywanej między niezależnymi od siebie sprzedającym i kupującym na warunkach franco granica polska lub cif port polski, przeliczona na złote według obowiązującego w dniu zgłoszenia towaru do odprawy celnej kursu podanego w tabeli kursów walut ogłoszonej przez Narodowy Bank Polski.

3. Sprzedającego i kupującego uważa się za niezależnych od siebie, jeżeli:

1) zapłata ceny za towar stanowi jedyną płatność ze strony kupującego.

2) na ustalenie wysokości ceny towaru nie miały wpływu stosunki handlowe, finansowe lub inne, jakie mogły istnieć między sprzedającym a kupującym,

3) sprzedający nie uczestniczy bezpośrednio lub pośrednio w zysku z późniejszej sprzedaży lub użytkowania towaru.

4. Wartość celna towaru produkowanego na podstawie patentu, zastrzeżonego projektu lub modelu oraz towaru opatrzony zagranicznym znakiem towarowym obejmuje dodatkowo wartość prawa do korzystania z patentu, projektu lub modelu, a także znaku towarowego.

5. Towary przywożone z powrotem do kraju po dokonaniu za granicą naprawy lub uszlachetnienia podlegają cłu według odpowiednich dla nich pozycji, jednak za wartość celną towaru uważa się wartość wykonanej naprawy lub uszlachetnienia, w tym wartość materiałów zużytych w tym celu.

6. Opakowania podlegają cłu według odpowiednich dla nich pozycji, jeżeli są przywożone wraz z towarem, którego cena zakupu nie obejmuje ceny opakowania.

§ 3. 1. Taryfa celna określa stawki celne, które stosuje się do towarów pochodzących z państw:

- 1) stron Układu Ogólnego w Sprawie Taryf Celnych i Handlu (GATT),
- 2) innych niż określone w pkt 1, które do towarów pochodzenia polskiego stosują klauzulę największego uprzywilejowania.

2. Wykaz państw, o których mowa w ust. 1, podaje do wiadomości Minister Współpracy Gospodarczej z Za-

granicą. Wykaz ten podlega ogłoszeniu w Monitorze Polskim.

3. Stawki celne, o których mowa w taryfie celnej, stosuje się po przedstawieniu urzędowi celnemu świadectwa pochodzenia towaru, wydawanego na zasadach i w trybie określonych w odrębnych przepisach.

4. W stosunku do towarów pochodzących z państw innych niż określone w ust. 1 stosuje się stawki celne podwyższone o 100%, a w razie gdy stawka taryfowa wynosi 0, stosuje się stawkę w wysokości 25% wartości celnej towaru.

§ 4. Minister Współpracy Gospodarczej z Zagranicą może:

- 1) w wypadkach uzasadnionych potrzebami gospodarczymi lub społecznymi kraju obniżać lub podwyższać stawki celne,
- 2) ustalać i przyznawać preferencyjne stawki celne na towary pochodzące z krajów rozwijających się,
- 3) obniżać stawki celne stosownie do umów międzynarodowych, zawartych przez Polską Rzeczpospolitą Ludową.

§ 5. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 listopada 1975 r. w sprawie ceł na towary przywożone w handlowym obrocie towarowym z zagranicą (Dz. U. Nr 40, poz. 210, z 1977 r. Nr 25, poz. 106 i z 1978 r. Nr 29, poz. 127).

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1989 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Szalajda

(Taryfę celną importową zawiera załącznik do niniejszego numeru)

272

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 3 października 1988 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie niektórych praw i obowiązków pracowników skierowanych do pracy za granicą w celu realizacji budownictwa eksportowego i usług związanych z eksportem.

Na podstawie art. 298 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1981 r. Nr 6, poz. 23, z 1982 r. Nr 31, poz. 214, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 35, poz. 162, z 1986 r. Nr 42, poz. 201, z 1987 r. Nr 21, poz. 124 oraz z 1988 r. Nr 20, poz. 134) oraz w związku z uchwałą Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z dnia 19 września 1988 r. w sprawie powierzenia Rządowi pełnienia obowiązków (Monitor Polski Nr 26, poz. 228) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1974 r. w sprawie niektórych praw i obowiązków pracowników skierowanych do pracy za granicą w

celu realizacji budownictwa eksportowego i usług związanych z eksportem (Dz. U. z 1986 r. Nr 19, poz. 101 i z 1988 r. Nr 10, poz. 74) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 2:
 - a) w ust. 3 wyrazy „Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych w porozumieniu z Ministrem Handlu Zagranicznego” zastępuje się wyrazami „Minister Pracy i Polityki Socjalnej”,
 - b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Umowa o pracę, o której mowa w ust. 4, nie może być zawarta na okres dłuższy niż 4 lata.